

4077 9. Marts 1892: 3. Beh. af Lovf. om Foranst. imod Udbr. af smitt. Sygd. 4078

Til § 4.

2) 1ste Stykke, 5te Linie: „Disposition“ ændres til: „Raadighed“.

3) 2det Stykke, 3dje Linie: „Distrikt“ ændres til: „Omraade“.

Til § 8.

4) 2det Stykke, 3dje Linie: „Schemata“ ændres til: „Skemaer“.

5) 3dje Stykke udgaar, og i Stedet indsættes:

„Naar det af vedkommende Epidemilæge forlanges, er endelig enhver Bøge forpligtet til at indgive lignende Anmeldelser om andre smitsomme Sygdomme end de i denne Paragrafs 1ste Stykke omhandlede, saa vel af det første som af ethvert efterfølgende Tilfælde.“

Til § 12.

6) § 7de Linie: „angaende“ ændres til: „ved“.

Til § 14.

7) § 4de Linie: „anordnes“ ændres til „paabydes“.

Til § 24.

8) 6te Stykke, 3dje Linie: „Diæter“ ændres til: „Dagpenge“.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C)

vedtoges enstemmig med 66 Stemmer.

Formanden (Høgsbro): Da Forslaget er undergaaet Forandringer i dette Ting, vil det blive sendt tilbage til Lands-tingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede uden for Egte- skab m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3797 ff).

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Duisen): Det er ganske naturligt, at der er en meget stor Utilfredshed med den bestaaende Lov af 20de April 1888 mellem de kommunale Raad ude i Landet; thi det er jo en bekendt Sag, at den nu bestaaende Lov om det foreliggende Emne har givet Anledning til et meget stort Arbejde ude omkring i Kommunerne. Den gav Sogneraadene et saa overordentlig stort Arbejde, at man jo, næsten lige siden den traadte ud i Livet, stadig har hørt Klager omkring i de kommunale Raad over det meget forøgede Arbejde, som de efter den Tid have faaet. Det er jo desuden ikke det eneste, at de kommunale Raad fik et meget forøget Arbejde, men flere af de Bestemmelser, som bleve indførte ved Loven, have ogsaa givet Anledning til ikke saa ganske lidt Misnøje ude omkring i Kommunerne. Jeg kan bede paa en enkelt Ting, navnlig det, at Kommunerne jo meget ofte maa betale Underholdningsbidrag for Børnesædre, som ere rejste ud af Landet, og om hvilke man ikke ved, om de ere levende eller døde; man ved kun det om dem, at de ere rejste ud af Landet, og trods det maa de Sogne, hvor disse Mennesker have Forførgelsesret, alligevel betale det Underholdningsbidrag, som de en Gang ere idømte. Ganske vist er det saaledes, at der i den bestaaende Lov ikke staar noget udtrykkeligt om dette Forhold, men den er jo i Tiden bleven forstået og fortolket derhen, at naar der foreligger en Overbrighedsresolution, som er forkyndt for vedkommende Børnesæder, saa skal hans Forsørgelseskommune vedblive at betale til Børnemoderen det Bidrag, som han ved Resolutionen var idømt, selv om han er rejst ud af Landet. Det er en af de Ting, som ogsaa har givet Anledning til megen Misnøje ude blandt Landets Kommunalbestyrelser. Det er nogle af disse Forhold, som Forslagsstillerne søge at ændre ved det Forslag, som nu foreligger til Behandling. Forslagsstillerne gaa ud fra, og jeg tror med Rette, at hvis det foreliggende Forslag bliver til Lov, saa vil ogsaa en hel Del af disse Klager høre op, saa vil en hel Del af de Ting, som man nu anser over, blive afhjulpede, saaledes at Sogneraadene saa ikke